

Нақдҳо ва баррасиҳо

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Коди нақд: 50

Мавзӯи нақд:
Шинохти Ислом
Манобеъи Ислом
Халифаи Худованд

Нависандаи нақд:
Ёвари Хуросонӣ

Халифаи Худованд

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Нависандаи нақл: Ёвари Хуросонӣ

Тарихи нақл: 21/10/2018

Худовандро шокирем ки дар миёни мардум, олимӣ шойиста қарор дод то онҳо ки ҳаққӯ ҳастанд, роҳаттар битавонанд ҳақро бишиносанд. Аз ҳамаи шумо ҳам ташаккур мекунам ки бо чоп ва наشري китоби гаронқадри <<Ҳиндисаи Адолат>>, дарӣ дигар аз маърифатро ба рӯйи мо гушудед ва аммо баъд:

1 . Бардошти ман аз инки дар ҳукумати инсони комил ҳама истеъдодҳои билқувваи мардум ба феълият мерасад ин аст ки ба феълият расидани ҳама истеъдодҳои билқувваи мардум бо талоши худашон имконпазир мешавад. Лутфан тавзеҳ бифармойед.

2 . Афроде ҳастанд ки ба қадри худ қонеъ нестанд ва афроде ҳастанд ки дар машоғули хилофи қадри хеш машғуланд ва инро дӯстдоранд бо тавачҷӯх ба инки инсони комил қадри ҳар касро мешиносад ва имкони чобачойи дорад, ин афрод қаҳран ба қадри худашон фиристода мешаванд? Инчо чабр ба вучуд намеояд? Ё инки ба андозае аз рушди ақлӣ мерасанд ки байни ҳуббу бугзҳои худ ва қадри худ робитаи саҳиҳ барқарор мекунанд? Ё на ҳар фард озод аст ки ба дунболи ҳадафи худ биравад ҳатто агар бо қадраш муҳолиф аст?

Мамнун ки мисли ҳамеша бо сабр посухгӯ ҳастед.

Посух ба нақли шумораи: 10

Тарихи посух ба нақл: 25/10/2018

Лутфан ба нуқоти зер тавачҷуҳ фармойед:

1 . Қадри ҳар кас, чизе аст ки Худованд барои ӯ қарор дода; Чунонки фармудааст: ﴿قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ (Талок/ 3); <<Худованд барои ҳар чизе қадре қарор дода>> Ва оқил касе аст ки қадри худро медонад ва ба он қонеъ аст ва ин мабноси <<Адолат>> маҳсуб мешавад; Чунонки аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло дар **номаи ёздаҳум** фармудааст: <<Адл он аст ки ҳар чиз қадри худро бидонад

Халифани Худованд

ва дар ҷойе ки Худованд барои ӯ қарор додааст қарор гирад ва зулм он аст ки чизе қадри худро надоданд ва аз ҷойи худ берун ояд ва ҷойи дигаре ки Худованд барои ӯ қарор надодастро бигирад ва фасод фарзанд зулм аст.>> Бинобарин, ҳаққи ҳар кас ба андозаи қадри ӯст ва тақлифи ӯ ин аст ки ба қадри худ қонеъ бошад ва дар ҷойе қарор бигирад ки мустаҳаққи он аст ва ба қадри дигарон эҳтиром бигзорад ва дар ҷойи онон қарор нагирад ва рӯшан аст ки тақлиф ҷанбаи ташриъӣ дорад, на тақвинӣ ва аз ин рӯ, ҷабр маҳсуб намешавад. Бо ин васф, метавон гуфт ки дар ҳукумати имом Маҳдӣ алайҳи салом, мардум маҷбур нахоҳанд буд, бал мухтор хоҳанд буд ки ба ҳаққи худ қонеъ бошанд ё фаротар аз онро бичӯянд; Бо ин тафовут ки агар ба ҳаққи худ қонеъ бошанд, имом Маҳдӣ алайҳи салом ононро ташвиқ ва ҳимоят мекунад ва агар фаротар аз онро бичӯянд, имом Маҳдӣ алайҳи салом ононро танбеҳ ва мучозот мекунад ва дар ин сурат, ихтиёри онон аз байн нахоҳад рафт; Чароки танбеҳ ва мучозоти золим, бо ихтиёри ӯ мунофот надорад, балки ношӣ аз тақлиф ва масъулияти ӯст ва ин мабнӯи аҳком ва қавонини кайфарӣ дар шариъат ва сираи уқало маҳсуб мешавад.

2. Тамоюли мардум ба ишғоли мақом ва масъулияти ки шойистагии онро надоранд, ношӣ аз <<Чаҳл>> ё <<Тамаъи>> онон аст; Ба ин маъно ки онон ё истеъдод ва тавонмандии худро намешиносанд, ё ба ҳаққи худ қонеъ нестанд ва дар ҳар ду сурат, ниёз ба <<Таълим>> ва <<Тарбияти>> имом Маҳдӣ алайҳи салом доранд. Дар сурати аввал, имом Маҳдӣ алайҳи салом ононро <<Таълим>> медиҳад то аз чаҳл раҳойи ёбанд ва истеъдоду тавонмандии худро бишносанд ва дар сурати дуввум, имом Маҳдӣ алайҳи салом ононро <<Тарбият>> мекунад то тамаъро канор бигзоранд ва ба ҳаққи худ қонеъ бошанд ва интизор меравад ки пас аз ин таълим ва тарбияти ӯ, тамоюле ба ишғоли мақом ва масъулияти ки шойистагии онро надоранд, надошта бошанд ва бо розу рағбат, мақом ва масъулиятро бипазиранд ки шойистагии онро доранд. Бо ин ҳол, агар касе тарбият пазира набошад ва ҳамчунин ба ишғоли мақом ва масъулияти ки шойистагии онро

Халифаи Худованд

надорад мутамойил бошад, дар амал мачоли онро намеёбад; Чароки бо вучуди муқаррарот ва софиҳои мутаносиб тахти мудирӣ ва назорати имом Маҳдӣ алайҳи салом, шароити барои он мусоид нест ва ӯ ногузир ба сӯй мақом ва масъулияти савқ дода мешавад ки шойистагии онро дорад ва онро агарчи бо нороҳатӣ ва қарохат мепазирад ва агар барои ишғоли мақом ва масъулияти ки шойистагии онро надорад, муртакиби таъаддӣ шавад, тавассути имом Маҳдӣ алайҳи салом мучозот хоҳад шуд. Бидуни ин таълим ва тарбият ва сиёсати Маҳдавӣ, ислоҳи ҷаҳон мумкин нахоҳад буд ва зулм аз он барчида нахоҳад шуд; Зеро ҳамеша ҳастанд касоне ки ба ҳаққи худ қонеъ нестанд ва чизеро меҷӯянд ки истехқоқи онро надоранд ва агар имом Маҳдӣ алайҳи салом бо вучуди илми худ аз хоҳишҳои онон пайравӣ кунад, ӯ он ҳангом аз золимон ва гумроҳон хоҳад буд; Чунонки Худованд фармудааст: **﴿وَلَمَّا أَتَبَعْتُ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمَنِ الظَّالِمِينَ﴾** (Бақара/ 145); <<Ва агар ту пас аз илме ки бароят омад аз хоҳишҳои онон пайравӣ кунӣ, ту он ҳангом аз золимон хоҳӣ буд>> Ва фармудааст: **﴿قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾** (Анъом/ 56); <<Бигӯ ман аз хоҳишҳои шумо пайравӣ намекунам, ман он ҳангом гумроҳ шудаам ва аз ҳидоят ёфтагон нестам>>.

3 . Ормони имом Маҳдӣ алайҳи салом ин аст ки ҳеҷ як аз раъяти ӯ аз мавқеиёте ки истехқоқашро дорад берун набошад ва ин ормоне аст ки дар ҳадди имкон ҳосил мешавад; Яъне дар ҳадде ки дунё бо вучуди маҳдудиятҳои зотӣ ва табиъиаш, қобилияти онро дорад ва мурод аз <<Адолати мутлақи ҷаҳонӣ>> ҳамин аст, на чизе фаротар аз он то хиёли ва интизоъи маҳсуб шавад. Вонгаҳе рӯшан аст ки ин ормон, ба маҳзи ҳокимияти имом Маҳдӣ алайҳи салом ҳосил намешавад; Чароки ҳокимияти ӯ **﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾** намекунад, балки монанди ҳар ҳокимияти дигаре дар ҷаҳон, ба барномарезӣ ва талош барои расидан ба ормони худ мепардозад ва ин метавонад замонӣ кӯтоҳ ё балан –баста ба каммият ва кайфияти ҳимояти мардум– ро дар бар бигирад. Бинобарин, таваққуъи мардум аз ҳукумати имом Маҳдӣ алайҳи салом, бояд таваққуъи мантиқӣ, воқеъбинона ва ҳамроҳ бо эҳсоси масъулият бошад.

Халифаи Худованд

Таълиқи шумора: 1

Тарихи таълиқ: 26/10/2018

Нависандаи таълиқ: Алиризои Мубинӣ

Бо таваҷҷӯҳ ба баҳши севвум аз посух ба нақди 50 ва ҳамчунин саҳифаи 284 китоби <<Бозгашт ба Ислом>> ки дар он омадааст:

<<Зулм монанди тоъун сароят мекунад ва монанди қорч таксир мешавад ва аз як чиз ба ду чиз ва аз ду чиз ба чаҳор чиз ва аз чаҳор чиз ба ҳашт чиз ва ба ҳамин тартиб то ҳама чиз густариш меёбад ва бо ин васф, адолат танҳо ҳангоме муҳаққақ мешавад ки ҳамаи зулм дар замин аз миён биравад, на инки танҳо баҳше аз он нобуд гардад; Зеро то ҳангоме ки баҳше аз зулм дар замин вучуд дорад, ба ҳамаи замин мунташир мешавад, монанди оташи кучак дар анбори коҳ ки ба суръат ҳамаи онро фаро мегирад>>.

Оё мумкин аст ормони имом Маҳдӣ алайҳи салом дар мавриди ҳамаи раъяти ӯ таҳаққуқ наёбад ва баъд аз барномарезӣ ва талош боз ҳам кас ё касоне дар мавқеияте ки истеҳқоқи онро доранд қарор нагиранд ва мазлум бошанд? Оё ин мавриди андак ба сойири афрод сароят мекунад? Оё Худованд бо таваҷҷӯҳ ба ҳамин маҳдудиятҳои зотӣ ва табиъии дунё, адолати мутлақро нахостааст? Ин адолати мутлақ ба ин маъност ки имом Маҳдӣ алайҳи салом замина ва бистари адолати комил бе ҳеҷ каму коти дар саросари ҷаҳонро фароҳам мекунад ва ҳар кас бояд ҳудаш ба мавқеияти муносибаш даст ёбад?

Посуҳ ба таълиқи: 1

Тарихи посуҳ ба таълиқ: 29/10/2018

Чунонки гуфта шуд, таълим ва тарбияти имом Маҳдӣ алайҳи салом, заминаи лозим барои қарор гирифтани ҳар кас дар ҷойи худро фароҳам мекунад; Зеро ҷаҳл ва тамаъи мардум ки муҳаррикаҳои онон барои ишғоли ҷойи дигарон астро дармон мефармояд. Бо ин ҳол, ҳамвора имкон дорад касоне бошанд ки тарбият пазира набошанд ва ба ҷойи худ қаноъат накунанд ва ҷойи дигаронро бигиранд ва ин яъне бақоъи зулм дар миёни мардум бо таваҷҷӯҳ ба маҳдудиятҳои зотӣ ва табиъии

Халифаи Худованд

дунё, вале имом Махдӣ алайҳи салом ҳамвора золимонро мучозот хоҳад кард ва ононро бо рағбат ё карохат ба ҷойи худашон боз хоҳад гардонд ва ин яъне султа ва ғалабаи адолат ки монеъ аз густариши зулм дар ҷаҳон хоҳад шуд; Зеро зулм ҳангоме дар ҷаҳон густариш хоҳад ёфт ки тахти ҳокимияти адолат, кантрол ва маҳор нашавад; <<Монанди оташӣ кучак дар анбори коҳ>> ҳаргоҳ ба суръат хомӯш нашавад. Бинобарин, бо таваҷҷуҳ ба маҳдудиятҳои зотӣ ва табиӣи дунё, шояд ҳеҷ гоҳ замоне нарасад ки ҳеҷ кас ба дигарӣ зулм накунад, вале замоне хоҳад расид ки зулми ҳеҷ кас ба дигарӣ бидуни мучозот нахоҳад монд ва он замоне аст ки метавон гуфт дунё аз адолат лабрез шудааст.

Дафтарӣ ҳифз ва наشري осори
Мансури Ҳошими Хӯросонӣ
Бахши баррасии нақдҳо

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислом»
ошно шавед

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтарӣ ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хӯросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Линки мавриди
назар

Саҳифаи фејсбуки
пайгоҳ

Саҳифаи канал
телеграми пайгоҳ